

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gzz 50/05
29.06.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragice Marjanović, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Slobodana Spasića, Ljiljane Ivković - Jovanović i Nadežde Radević, članova veća, u predmetu izvršenja poverioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv dužnika Stambena zadruga "BB", čiji je punomoćnik BV, advokat, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužilaštva Gt-1-boj 4613/03 od 05.03.2004. godine, izjavljenom protiv rešenja Veća Četvrtog opštinskog suda u Beogradu, IPV-(I)-broj 2250/03 od 19.11.2003.godine, u sednici veća održanoj 29.06.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

USVAJA SE zahtev za zaštitu zakonitosti pa se rešenje Veća Četvrtog opštinskog suda u Beogradu IPV-(I)-broj 2250/03 od 19.11.2003.godine UKIDA u delu u kome je odbijen prigovor dužnika i rešenje o izvršenju I- broj 1133/03 od 20.08.2003. godine održano na snazi i predmet vraća Veću Četvrtog opštinskog suda u Beogradu na ponovni postupak i odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Četvrtog opštinskog suda u Beogradu I- broj 1133/03 od 20.08.2003. godine, na predlog poverioca, određeno je izvršenje protiv dužnika, a na osnovu izvršne isprave - rešenja Privrednog suda u Beogradu PP broj 4/99 od 26.01.2000. godine, radi naplate iznosa od 561.861,90 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 26.01.2000. godine pa do isplate.

Rešenjem Veća Četvrtog opštinskog suda u Beogradu IPV-(I)-broj 2250/03 od 19.11.2003.godine delimično je usvojen prigovor dužnika u delu koji se odnosi na isplatu iznosa od 741,028 dinara, a koji je uplaćen u 2001. godini, kao i iznosa od 1.839,55 dinara koji je uplaćen u 2002. godini, pa je u tom delu postupak izvršenja po navedenom rešenju obustavljen, a u preostalom delu prigovor dužnika je odbijen kao neosnovan i rešenje o izvršenju I- 1133/03 od 20.08.2003. godine održano na snazi.

Protiv pravosnažnog rešenja Veća Četvrtog opštinskog suda u Beogradu, Republički javni tužilac je dana 05.03.2004.godine podigao zahtev za zaštitu zakonitosti u delu u kome je odbijen prigovor dužnika na rešenje o izvršenju toga suda I- broj 1133/03 od 20.08.2003. godine i isto rešenje održano na snazi, zbog pogrešne primene materijalnog prava i Zakona o izvršnom postupku, predlažući da se isto rešenje u pobijanom delu ukine i predmet vrati Veću Četvrtog opštinskog suda na ponovno odlučivanje.

Vrhovni sud Srbije je ispitao pobijano rešenje u smislu člana 408. Zakona o parničnom postupku, a u vezi člana 14. Zakona o izvršnom postupku pa je našao da je zahtev za zaštitu zakonitosti osnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je rešenjem Privrednog suda u Beogradu PP broj 4/99 od 26.01.2000. godine, koje je postalo pravosnažno 14.12.2000. godine, odobreno prinudno poravnanje između dužnika Stambene zadruge "BB" i njenih poverilaca kojim je obavezan dužnik da svoje obaveze prema poveriocima, kojima je utvrđeno potraživanje izmiri u iznosu od 60% utvrđenih potraživanja sa zakonskom zateznom kamatom računatom do 26.01.2000. godine u tri jednake rate od po 20% sa dospelošću istih 12, 18, odnosno 24 meseca od dana zaključenog prinudnog poravnanja. Istim rešenjem je utvrđeno potraživanje poverioca AA u iznosu od 1.404.654,75 dinara.

Dana 31.07.2003. godine poverilac AA podnela je Četvrtom opštinskom sudu u Beogradu predlog za izvršenje protiv dužnika Stambene zadruge "BB", za iznos od 561.861,90 dinara, odnosno drugu i treću ratu koje nisu izmirene iako su rokovi iz rešenja Privrednog suda u Beogradu PP broj 4/99 od 26.01.2000. godine istekli, na osnovu koga je sud odredio izvršenje rešenjem I-br-1133/03 od 20.08.2003. godine.

Rešenjem Trgovinskog suda u Beogradu PP 2/02 od 30.05.2002. godine odobreno je novo prinudno poravnanje između dužnika Stambene zadruge "BB" i njenih poverilaca kojim je obavezan dužnik da svoje obaveze prema poveriocima, kojima je utvrđeno potraživanje, izmiri u iznosu od 60% utvrđenih potraživanja jednokratno po isteku 2 godine od dana donošenja rešenja o odobrenju prinudnog poravnanja. Navedenim rešenjem nije obuhvaćeno potraživanje poverioca AA.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja Veće Četvrtog opštinskog suda, odbilo je prigovor dužnika, zaključivši da se rešenje Trgovinskog suda u Beogradu PP broj 2/02 od 30.05.2002. godine ne odnosi na poverioca AA, obzirom da nije bila stranka u postupku u kome je navedeno rešenje doneto.

Osnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti ukazuje da je rešenje Veća Četvrtog opštinskog suda u Beogradu doneto uz pogrešnu primenu materijalnog prava.

Odredbom člana 40.stav 2. Zakona o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji propisano je da zaključeno prinudno poravnanje ima pravno dejstvo i prema poveriocima koji nisu učestvovali u postupku, kao i prema poveriocima koji su učestvovali u postupku, a njihova potraživanja su osporena, ako se naknadno utvrde. Navedenom poveriocu potraživanje je utvrđeno rešenjem Privrednog suda u Beogradu PP 4/99 od 26.01.2000. godine. Ovo rešenje je predstavljalo izvršnu ispravu, podobnu da se na osnovu nje odredi izvršenje, od momenta dospelosti svake rate određene poravnanjem do momenta isticanja rešenja o otvaranju novog postupka prinudnog poravnanja, koga je veće poravnanja donelo 01.04.2002. godine. Ovo sa razloga što je odredbom člana 30. Zakona o prinudnom poravnanju stečaju i likvidaciji propisano da se od dana isticanja rešenja o otvaranju postupka prinudnog poravnanja ne može protiv dužnika dozvoliti izvršenje radi obezbeđenja, ni izvršenje radi namirenja potraživanja u pogledu kojih postoji izvršna isprava doneta do toga dana, a izvršenja koja su u toku prekidaju se, uz izuzetak izlučnih i razlučnih poverilaca koji su pravo odvojenog namirenja stekli izvršenjem i obezbeđenjem 60 dana pre otvaranja postupka prinudnog poravnanja.

Shodnom primenom člana 40.stav 3. Zakona o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji, poverioci koji su delimično namireni u smislu prethodno zaključenog poravnanja, prijavljuju u novom postupku prinudnog poravnanja ukupno potraživanje umanjeno za procenat za koji se smatra da su po prethodnom prinudnom poravnanju namireni.

Rešenje Trgovinskog suda u Beogradu PP broj 2/02 od 30.05.2002. godine predstavlja rezultat volje dužnika i njegovih poverilaca da se prethodno zaključeno poravnanje odobreno rešenjem PP broj 4/99 od 26.01.2000. godine izmeni u pogledu roka u kome je dužnik obavezan da poveriocima izmiri utvrđena potraživanja, u istom iznosu od 60%. Bez obzira što poverilac AA nije učestvovala u postupku prinudnog poravnanja u kome je doneto ovo rešenje i na njeno potraživanje utvrđeno prethodnim rešenjem Privrednog suda u Beogradu od 26.01.2000. godine, u neizmirenom delu primenjuje se rok iz rešenja od 30.05.2002. godine, jer to proističe iz odredbe člana 40. stav 2. Zakona o prinudnom poravnanju stečaju i likvidaciji.

Iz navedenog sledi da predlog za izvršenje podnet od strane poverioca 31.07.2003. godine na osnovu koga je određeno izvršenje rešenjem I. broj 1133/03 od 20.08.2003. godine nije bio podnet saglasno odredbi člana 45.stav 2. Zakona o prinudnom poravnanju stečaju i likvidaciji.

Prema odredbi člana 45.stav 3. Zakona o prinudnom poravnanju stečaju i likvidaciji u postupku koji se posle zaključenog prinudnog poravnanja vodi protiv dužnika radi isplate potraživanja iz člana 40.stav 2. ovog zakona, sud će, po službenoj dužnosti, ako nađe da postoji obaveza dužnika, obavezati ga na plaćanje u skladu sa uslovima iz zaključenog prinudnog poravnanja.

Zbog pogrešne primene materijalnog prava, Veće Četvrtog opštinskog suda u Beogradu propustilo je da utvrdi da li je rešenje Trgovinskog suda u Beogradu PP broj 2/02 od 30.06.2002. godine postalo pravnosnažno, zbog čega je rešenje IPV(I) 2250/03 od 19.11.2003. godine moralo biti ukinuto.

U ponovnom postupku Veće će utvrditi da li je navedeno rešenje, koje je dužnik priložio uz prigovor, postalo pravnosnažno, te će zavisno od utvrđenog činjeničnog stanja imajući u vidu primedbe ovoga Suda doneti novu odluku po prigovoru dužnika, uz primenu odredbe čl. 45. st. 2. ZPP SL.

Sa izloženog a na osnovu člana 395.a u vezi člana 408. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća,

sudija,

Dragica Marjanović,s.r.

Za tačnost otp Ivanka

dlj.